

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Rotari Mihaela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021, în cauza penală privind-l pe

FURTUNA Marin XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.09.2017– 07.11.2018;

Instanța de apel: 20.12.2018– 02.10.2019;
06.08.2020 – 10.02.2021;

Instanța de recurs: 19.11.2019 – 28.05.2020;
26.03.2021 – 26.05.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Drochia, sediul Central din 07 noiembrie 2018, Furtuna Marin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat de la Furtuna Marin în beneficiul lui Zaporojan Andrei prejudiciul material în sumă de 6600 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că în noaptea de 15 spre 16 noiembrie 2012, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria lui Proțic Lilia, locuitoare a XXXXX și din interiorul casei de locuit a sustras pe ascuns un aparat de găurit de model „BOSCH” de culoare verde la prețul de 3000 lei și din curtea casei a sustras o betonieră de model „KRAFT” cu capacitatea de 160 litri de culoare portocalie la prețul de 3600 lei, care îi aparținea proprietarei Proțic Lilia, totodată tot din această casă a sustras un polizor unghiular cu denumirea „INTERSCOL,, de culoare surie la prețul de 1500 lei, o priză portabilă cu cablu cu o lungime de 20 metri de culoare albă la prețul de

200 lei, o ruletă de culoare verde cu lungimea de 7 m., la prețul de 100 lei, care aparțineau lui Donici Dorel, locuitor al XXXXX, cauzând un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8 400 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Grosu Stanislav în interesele inculpatului a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia să fie dispusă achitarea inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În susținerea poziției sale avocatul a indicat că:

- în cadrul procesului nu au fost administrate suficiente probe care ar demonstra comiterea infracțiunii de către Furtuna Marin;

- instanța de fond a apreciat greșit probele pe cauză, pronunțând în privința lui Furtuna Marin o hotărâre de condamnare care contravine circumstanțelor de fapt ale cauzei, cât și normelor legii procesual penale;

- sentința contestată este emisă cu încălcarea unui principiu de bază care se referă la motivarea sentinței. Din conținutul sentinței se relevă faptul că aceasta nu conține analiza probelor care confirmă vinovăția inculpatului din punct de vedere al pertinentei, concludentei și coroborării acestora între ele;

- sentința este una contradictorie, în aceasta fiind indicate circumstanțe care nu au fost constatate în ședința de judecată;

- instanță unilateral în sensul învinuirii și neobiectiv a examinat cauza ajungând la concluzia greșită despre vinovăția lui Furtuna Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal;

- instanță de fond nemotivat l-a recunoscut vinovat pe Furtuna Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Grosu Stanislav în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată acestuia.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal a reținut că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, bazându-se pe probele cum ar fi: plângerea din 16.11.2012 depusă de Donici Dorel (f.d.22); plângerea din 27.12.2012, depusă de Proțic Lilia (f.d.23); comunicare telefonică R-2 din 16.11.2012 la IP Drochia de la Văscăuțan Vasile, care a comunicat că de la Proțic Lilia din XXXXX au fost sustrate aparate electrice (f.d.25); procesul-verbal

de cercetare la fața locului din 16.11.2012 cu fototabel (f.d.26- 34); procesul-verbal de percheziție din 26.12.2012 (f.d.67-68); proces-verbal de recunoaștere a obiectului nr.1 din 26.12.2012 cu fototabel (f.d.69-70); proces-verbal de recunoaștere a obiectului nr.2 din 26.12.2012 cu fototabel (f.d.71-72); proces-verbal de examinare a obiectului din 27.12.2012 (f.d.73); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 27.12.2012 (f.d.74); ordonanță de restituire a corpurilor delictive către proprietar din 28.12.2013 (f.d.75); procesul-verbal de confruntare între Văscăuțan Vasile și Furtuna Marin din 20.02.2013 (f.d.86); declarațiile martorului Zaporojan Adrian din 12.06.2018 date în ședința de judecată a instanței de fond, prin care a declarat că, *pe Furtuna Marin îl cunoaște din sat, el nu a lucrat la el*. Din lucrurile furate nimic nu i s-a întors. El era plecat împreună cu mama în Federația Rusă și cheile de la gospodărie au fost la Văscăuțan, cu care este rudă. Despre furt a fost anunțat de către Văscăuțan Vasile (f.d.158); declarațiile martorului Ardelean Radu din 07.11.2018 date în ședința instanței de fond, prin care a declarat că, lucra la Proțic Lilia împreună cu Donici. Când a venit dimineața la lucru a văzut poarta deteriorată. Lipsa „bolgarca”, prelungitorul și ruleta. Imediat au fost anunțați colaboratorii de poliție (f.d.168).

Analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a conchis că vina lui Furtuna Marin în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată, iar acțiunile acestuia corect calificate în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că apelul înaintat este formal, iar circumstanțele invocate de apărător care ar dovedi nevinovăția inculpatului nu au fost susținute prin probe, fiind doar relatate faptele conform viziunii sale sub formă de apărare.

Mai mult, potrivit procesului-verbal de audiere a martorului Văscăuțan Vasile din 27.12.2012 și din procesul verbal de confruntare din 20.02.2013, între Furtuna Marin și Văscăuțan Vasile, ultimul a declarat: *careva bunuri nu le-a vândut lui Furtuna Marin XXXXX* . (f.d.85 verso și f.d.86).

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului, invocând că instanță nici nu a examinat plauzibilitatea declarațiilor inculpatului referitoare la achiziționarea bunurilor sustrase de la Văscăuțan Vasile, pe motivul că declarațiile inculpatului trezesc mari dubii în faptul dat.

Inculpatul inițial a declarat că a adus careva bunuri de la Moscova, apoi declară că le-a procurat de la Văscăuțan Vasile. Fratele inculpatului, Furtuna Radion în lămurirea sa, a indicat că, de fiecare dată când fratele lui Furtuna Marin vine de peste hotarele țării, el cu mașina îl întâmpină și niciodată fratele lui - Marin nu a adus acasă electro-instrumente. Când a fost efectuată percheziția, colaboratorii de poliție au depistat și au ridicat ”bolgarca ”de model INTERSCOL de culoare sură. Fiind întrebat de colaboratorii de poliție, le-a spus că o vede pentru prima dată. De la fratele lui Furtuna Marin a aflat că el a adus-o de la Moscova (f.d.35 verso).

Instanța de apel a menționat că, instanță de fond în mod corect a pus la îndoială

veridicitatea declarațiilor inculpatului, *care inițial a spus că le-a adus de la Moscova*, apoi a declarat că le-a procurat de la Văscăuțan Vasile.

Martorul Văscăuțan Vasile prin comunicarea telefonică din 16.11.2012, a comunicat IP Drochia că de la Proțic Lilia din sat. Chetrosu, raionul Drochia au fost sustrate aparate electrice. Apoi fiind audiat și fiind efectuată confruntarea cu Furtuna Marin, a declarat că, nu i-a vândut lui Furtuna Marin careva aparate și nici nu cunoaște unde locuiește bunica lui Marin.

Alegațiile avocatului Grosu Stanislav în interesele inculpatului în care afirmă că, sentința de condamnare o consideră neîntemeiată și ilegală, inculpatul urmând să fie achitat, sunt nefondate și declarative, deoarece probele acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță și instanța de apel, confirmă pe deplin vinovăția inculpatului.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.art.6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, instanța de apel a reținut că instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea persoanei vinovate, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspundere, de condițiile de viață ale familiei acesteia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel avocatul Grosu Stanislav în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Furtuna Marin să fie achitat.

În motivarea recursului recurentul a invocat următoarele motive:

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel;
- motivarea unor soluții este expus neclară;
- în cererea de apel au fost invocate un șir de încălcări comise în prima instanță, pe care instanța de apel nu le-a examinat și nu s-a expus asupra acestora în decizia din 02.10.2019, fapt care confirmă o examinare superficială a cauzei penale;

- în cererea de apel s-a indicat că, instanță de fond în sentința de condamnare a indicat: „*Concluzia aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este dedusă de instanță reieșind din căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată, la moment conștientizarea de către ultimul a consecințelor inevitabile sub formă de pedeapsa penală în rezultatul acțiunilor infractori ce comise de inculpat*”. Furtuna Marin nu a recunoscut niciodată vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate și în permanență a declarat că bunurile care au fost găsite la domiciliul sau au fost procurate de la Văscăuțan Vasile, care a lucrat la partea vătămată, astfel, nu este clar în baza la care declarații instanța de judecată a ajuns la concluzia referitoare la „*căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată*”;

- pedeapsa aplicată lui Furtună Marin nu a fost suspendată condiționat, or, ultimului i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de 200 ore muncă neremunerată,

inculpatul nu și-a dat acordul niciodată de a executa o astfel de pedeapsă;

- instanța de apel nu s-a expus asupra acestor circumstanțe care în viziunea apărării determinau casarea necondiționată a sentinței instanței de fond, or, era evident că motivarea sentinței contravine dispozitivului acesteia;

- în motivarea deciziei, instanța de apel a invocat în calitate de probă care ar confirma vinovăția inculpatului, date neadmise ca probe potrivit codului de procedură penală și anume „lămurirea lui Furtună Radion”, care în dosarul penal nu a fost audiat în calitate de martor și nu a avut în general nici o calitate;

- instanță de apel a invocat în decizia sa procesul verbal de audiere a martorului Văscăuțan Vasile, probă care nu poate fi pusă la baza condamnării și nici apreciată ca probă, or, partea apărării în prima instanță s-a refuzat în ședința de judecată de martorul Văscăuțan Vasile, acesta nefiind audiat în cadrul ședinței de judecată;

- instanța de apel a denaturat declarațiile inculpatului Furtuna Marin, invocând faptul că inițial acesta a declarat că bunurile depistate în gospodăria sa au fost aduse din Federația Rusă, iar ulterior a declarat că le-a procurat de la Văscăuțan Vasile;

- în dosarul penal, la toate etapele Furtuna Marin niciodată nu a declarat că a adus bunurile din Federația Rusă, invocând mereu faptul procurării acestora de la Văscăuțan Vasile, ceea ce se confirmă prin audierea inculpatului în calitate de bănuit, învinuit, procesul verbal de confruntare între Furtuna Marin și Văscăuțan Vasile;

- nu a fost efectuată o analiză amplă și concretă a probelor care ar confirma nevinovăția persoanei, din start fiind acceptată versiunea acușării privind vinovăția lui Furtuna Marin.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2020, apelul avocatul Grosu Stanislav în numele inculpatului a fost admis, cu casarea totală a deciziei, dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

8. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că, a fost încălcată obligația instanțelor de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil.

Instanța de apel la adoptarea soluției de respingere ca nefondat a apelului declarat de apărare nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale. Lipsa unei motivări adecvate conform cerințelor legii, într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil.

Așadar, s-a constatat că instanță de apel nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a corectat erorile comise de prima instanță, nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant și nu a înlăturat erorile comise de prima instanță.

Așadar, instanța de fond, la pronunțarea sentinței de condamnare, fără a ține cont de declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, că „nu recunoaște vina

în cele incriminate, iar lucrurile care au fost găsite la el acasă, le-ar fi cumpărat de la Văscăuțan Vasile” a indicat că aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității, va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni „ultima utilă și acceptată de inculpat ca un mijloc eficient de corectare și reeducare”, ulterior, contrazicându-se a indicat că „Concluzia aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este dedusă de instanță reieșind din căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată, la moment conștientizarea de către ultimul a consecințelor inevitabile sub formă de pedeapsă penală în rezultatul acțiunilor comise de inculpat...”, iar în partea dispozitivă a sentinței a aplicat inculpatului „pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității”.

Însă, instanța de apel, fără a lua în calcul eroarea comisă de prima instanță, la rejudecarea cauzei în apel, a indicat doar că „concluzia instanței de fond este una corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale” instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și principiilor stabilirii pedepsei penale”.

Colegiul penal lărgit a statuat că, instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, inclusiv procesul verbal de audiere a martorului Văscăuțan Vasile din 27 decembrie 2012 și lămurirea dată de Furtuna Rodion. Nu a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de apărare, și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

Mai mult, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces. Pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor invocate de apărare.

Subsidiar, contrar declarațiilor date de inculpatul în ședința de judecată, a reținut că acesta a declarat că „lucrurile găsite la acesta au fost aduse din Federația Rusă”, or, potrivit procesului verbal de audiere a inculpatului, în cadrul ședinței instanței de apel, acesta la întrebarea procurorului a declarat „a spus că bunurile au fost aduse din Federația Rusă” (f.d.201, vol. I) respectiv acesta a comunicat instanței, ceea ce i s-a spus lui despre originea lucrurilor depistate acasă la el.

În acest sens, Colegiul penal lărgit a notat că declarațiile inculpatului, părții vătămate și martorilor se consemnează în proces verbal la persoana I, fără consemnarea întrebărilor care au fost acordate, însă formularea răspunsului trebuie să conțină și întrebarea adresată respondentului.

9. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021, apelul avocatului Grosu Stanislav în interesele inculpatului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, din alte motive, inclusiv și din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Furtuna Marin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal cu liberare de pedeapsa penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

S-a încasat de la Furtuna Marin în folosul lui Proțic Lilia suma de 6600 lei cu titlu de prejudiciu material.

În rest dispozițiile sentinței s-au menținut.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, verificând probele în ansamblu, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu există dubii rezonabile în ce privește existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în acțiunile inculpatului, vinovăția inculpatului fiind dovedită prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale.

Judecând cauza penală, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat afirmațiile invocate în apel fiind cu caracter declarativ și ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, afirmațiile date fiind combătute prin totalitatea de probe administrate, care au fost puse just de către instanța de fond la baza sentinței de condamnare.

Instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în fapta infracțională reținută în sarcina lui.

După verificarea suplimentară a probelor materiale s-a constată că, argumentele invocate în apelul declarat de avocat în interesele inculpatului sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei. Instanța de fond a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția inculpatului.

Nu a fost reținut afirmația invocată de către avocat în interesele inculpatului în apel referitor la faptul, că vina inculpatului nu este dovedită, iar martorii nu au văzut nemijlocit sustragerea.

În acest aspect, instanța de apel a indicat, că potrivit plângerii depuse de Proțic Lilia către Inspectoratul de Poliție Drochia din data de 27.02.2012, ultima a solicitat să fie atrase la răspundere penală persoanele necunoscute care în noaptea de

15.11.2012 spre 16.11.2012 au pătruns în gospodăria sa, de unde pe ascuns au sustras o betonieră portabilă de model „Kraft” de culoare bostanie cu capacitatea de 160 litri la prețul de 3600 lei, un aparat de găurit de model „Boch” de culoare verde la preț de 3000 lei, astfel cauzând o pagubă materială considerabilă în sumă de 600 lei (f.d.23, vol.I).

Prin plângerea depusă de Donici Dorel către Inspectoratul de Poliție Drochia din data de 16.11.2012, ultimul a solicitat de a atrage la răspundere penală persoanele necunoscute care la data de 15.11.12 spre 16.11.12 în timpul nopții au pătruns pe ascuns în gospodăria lui. Proțic Lilia în XXXXX, unde activează în calitate de meșter, unde din interiorul casei au sustras un polizor unghiular cu denumirea „Interscol” de culoare sură la prețul de 1500 lei, o priză cu cablu cu o lungime de 20 m de culoare albă la prețul de 200 lei și o ruletă de culoare verde cu lungimea de 7 m la prețul de 100 lei, ce îi aparțineau lui personal, iar stăpânei i-a fost sustrasă o betonieră portabilă de culoare bostanie cu denumirea „Kraft” cu capacitatea de 160 litri la prețul de 3600 lei și un aparat de găurit de model „Bosch” de culoare verde la prețul de 3000 lei, astfel cauzând o daună considerabilă lui personal în sumă de 1800 lei (f.d.22, vol. I).

Potrivit procesul-verbal de percheziție din 26.12.2012, la domiciliu lui Furtuna Marin din XXXXX, au fost depistate în interiorul aragazului o ruletă de culoare verde, iar în interiorul unei canapele a fost depistat un polizor unghiular de culoare sură de model „Interscol” (f.d. 67-68, vol. I).

Prin procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 26.12.2010 și planșă fotografică, Donici Dorel a recunoscut ruleta (f.d. 69-70, vol. I).

Prin proces-verbal de recunoaștere a obiectului din 26.12.2010 și planșă fotografică, Donici Dorel a recunoscut polizorul unghiular (f.d.71-72, vol. I).

Mai mult, în cadrul confruntării efectuate între inculpat și martorul Văscăuțan Vasile, ultimul a declarat, că nu i-a vândut lui Furtuna Marin obiectele care au fost depistate la ultimul și că el nici nu cunoaște unde locuiește bunica lui Furtuna Marin (f.d.86 vol. I).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nul Drochia Bucătaru Lilia din 21.02.2013, Văscăuțan Vasile a fost scos de sub urmărire penală în baza art.186 al.(2) din motivul lipsei în acțiunile ultimului a elementelor infracțiunii menționate (f.d.88 vol. I), ordonanță care nu a fost contestată.

Versiunea inculpatului, precum că el nu a săvârșit infracțiunea imputată lui a fost combătută prin probe indirecte, care reprezintă anumite împrejurări cu ajutorul cărora se poate conchide asupra faptului că inculpatul a comis infracțiunea de furt. Starea de fapt și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate, relevate și analizate în sentință.

Nu au fost luate în considerație nici afirmațiile aduse de către avocat în apel cu referire la faptul, că sentința este bazată pe presupuneri, că instanța neobiectiv a examinat cauza, ajungând la concluzia greșită despre vinovăția lui, deoarece anume

că în cadrul cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal a fost confirmată.

Circumstanțele cauzei au dovedit caracterul infracțional al acțiunilor lui Furtuna Marin, iar faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina, instanța a apreciat-o ca o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspunderea penală, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii au dovedit incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor și de a considera că inculpatul este incriminat pe nedrept nu s-au stabilit, mai ales că părțile vătămate și martorii au dat declarații fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, în comparație cu inculpatul, astfel, la părerea instanței de apel, probele cercetate în ansamblu au constatat cu certitudine existența infracțiunii și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii reținute în sarcina lui.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiat și nemotivat solicitarea avocatului de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie achitat, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate și temeuri de achitare instanța de apel nu a constatat în situația când probele cercetate și apreciate în coroborare au dovedit deplin vina lui Furtuna Marin în crima stabilită de instanța de fond.

La adoptarea soluției s-a operat cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, potrivit căruia persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

S-a constatat că, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea prevăzută de 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal comisă în noaptea de 15.11.2012 spre 16.11.2012, reținută în sarcina lui Furtuna Marin și constatată în acțiunile lui, se clasifică ca fiind infracțiune mai puțin gravă.

Dat fiind faptul că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal a fost comisă în anul 2012, astfel din momentul comiterii până în prezent au trecut mai mult de 5 ani, inculpatul a solicitat să fie achitat și nu solicită încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție, instanța de apel a reținut că Furtuna Marin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, urmând a fi liberat de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție.

Totodată, există temei legal de intervenire din oficiu, în latura civilă, cu dispunerea încasării de la Furtuna Marin în folosul lui Proțic Lilia a sumei de 6600 lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin cererea de înaintare a acțiunii civile pe cauza penală nr.2012120420 din 27.12.2012, partea vătămată a solicitat înaintarea în instanța de judecată a acțiunii civile pentru încasarea de la Furtuna Marin a prejudiciului material cauzat în sumă totală de 6600 lei (f.d.47, vol. I).

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 07.11.2018 s-a admis integral acțiunea civilă și s-a încasat de la Furtuna Marin în beneficiul lui Zaporozjan

Andrei prejudiciul material în sumă de 6600 lei, soluție pe care instanța de apel o consideră neîntemeiată, dat fiind că parte vătămată pe cauza penală a fost recunoscută Proțic Lilia, iar Zaporojan Andrei pe cauza penală din speță este feciorul părții vătămate, având la caz calitatea procesuală de martor, considerente din care Colegiul penal a dispus încasarea sumei de 6600 lei în beneficiul părții vătămate Proțic Lilia și a considerat că nu s-a agravat situația inculpatului în propriul apel, dat fiind că instanța de fond a dispus încasarea acestui prejudiciu prin sentința contestată.

La fel, instanța de fond la pronunțarea sentinței a comis o eroare, indicând că aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni „ultima utilă și acceptată de inculpat ca un mijloc eficient de corectare și reeducare”, deși inculpatul pe tot parcursul judecării cauzei în instanța de fond a declarat, că nu este vinovat, ulterior, contrazicându-se a indicat că „concluzia aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este dedusă de instanță reieșind din căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată, la moment conștientizarea de către ultimul a consecințelor inevitabile sub formă de pedeapsă penală în rezultatul acțiunilor infractorice comise de inculpat...”, iar prin sentința adoptată a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, astfel că motivarea hotărârii instanței de fond contrazice dispozitivul acesteia.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Rotari Mihaela în numele inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în baza motivelor invocate în recurs cu dispunerea achitării acestuia.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de apel a apreciat greșit acele criterii care au stat la baza pronunțării deciziei;

- nu a luat în calcul că în cererea de apel s-a indicat că instanța de fond în sentința de condamnare indică că, concluzia aplicării unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei este dedusă de instanță, reieșind din căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată, la moment conștientizarea de către ultimul a consecințelor inevitabile sub formă de pedeapsă penală în rezultatul acțiunilor infractori ce comise de inculpat;

- Furtuna Marin nu a recunoscut niciodată vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate și permanent a declarat că bunurile care au fost găsite la domiciliul său au fost procurate de la Văscăuțan Vasile care a lucrat la partea vătămată. Nu este clar în baza la care declarații instanța de judecată a ajuns la concluzia referitoare la ”căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată”;

- nu s-a luat în calcul că partea vătămată Zaporojanu Andrei, în ședința de judecată a declarat că, pe Furtuna îl cunoaște din sat, el nu a lucrat la el. Din lucrurile

furate nu i s-a întors nimic. El era plecat împreună cu mama sa în Federația Rusă și cheile de la gospodărie au fost la Văscăuțan Vasile, cu care este rudă. Despre furt a fost anunțat de către Văscăuțan Vasile;

- nu este cunoscut faptul cum instanța de judecată a ajuns la concluzia că Furtuna Marin a activat la partea vătămată Proțic Lilia, a avut acces la obiectele în cauză și trebuia să le recunoască dacă cineva i-a propus să le procure;

- instanța de apel nu a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de apărare, și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat;

- decizia instanței de apel nu s-a expus asupra încheierii din 18 noiembrie 2020 privind anunțarea în căutare a inculpatului.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs rezultă, că recurenta critică hotărârea solicitând achitarea inculpatului, însă nu face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a recursului se bazează pe aceea că, este inacceptabil faptul ca partea apărării, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel nu pentru a fi corectată careva erori judiciare, ci doar în vederea reaprecierii probelor, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată. Simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei chestiuni nu este un temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar când devine necesară ca urmare a unor circumstanțe având un caracter substanțial și obligatoriu, ceea ce la caz nu s-a dovedit. (*a se vedea*

Ryabykh împotriva Rusiei, nr. 52.854/99, & 52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului 2003-IX)

În cererea de recurs, avocatul invocă în mod repetat argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința instanței supreme în hotărârea instanței de apel.

Despre faptul că instanța de apel nu a formulat un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de apelant, Colegiul reiterează statuările Curții Europene referitoare la exigențele de motivare a unei hotărâri judecătorești, apreciate în coroborare cu echitatea procedurii penale desfășurate împotriva inculpatului, unde Curtea a evidențiat că efectul art. 6 § 1 din Convenție este, inter alia, de a plasa „tribunalul” sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor din dosar, care urmează a fi luate în considerație într-un mod adecvat. Totuși, deși art. 6 § 1 obligă instanțele de a prezenta motive în susținerea hotărârilor sale, norma nu poate fi înțeleasă întru a obliga să fie adus un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 April 1994, §§ 59 și 61, Series A no. 288, și Burg and Others v. France (dec.), ECHR 2003-II*). Extinderea obligației de a motiva poate depinde în special de natura deciziei și urmează a fi apreciată în lumina circumstanțelor fiecărei spețe în parte (*a se vedea Ruiz Torija v. Spain and Hiro Balani v. Spain, hotărâri din 9 decembrie 1994, § 29 și § 27, respectiv, Series A nos. 303-A și 303-B, respectiv, și Helle vs. Finland, 19 decembrie 1997, Reports 1997 VIII, § 55*). Respectiv, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de părți, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei.

Din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel a dezbătut prin mai multe argumente ale apelului ce vizau nevinovăția inculpatului și a dispus liberarea de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Respectiv, Colegiul nu poate să achieseze la argumentele recurente precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în **pct. 9-10** al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor

este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind casarea sentinței instanței de fond și emiterea unei decizii de încetare a procesului penal în privința lui Furtuna Marin în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în legătura cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a constatat că în acțiunile lui Furtuna Marin sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, se notează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, pe când recursul declarat de partea apărării se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice intervenția instanței de recurs în hotărârea instanței de apel, cu dispunerea achitării inculpatului.

Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că intervenția în soluția instanței de apel este lipsită de temei juridic, întrucât soluția instanței de apel este în conformitate cu prevederile legii, iar motivele de achitarea a inculpatului din lipsa elementelor infracțiunii sunt neîntemeiate. Mai mult ca atât, criticile formulate de recurentă în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o pe deplin.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocată sunt vădit neîntemeiate.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Rotari Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *FURTUNA Marin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN